

Sledujete pořad
Mezi Mistryní a žáky
„My jsme původně čistí“

Diskuze se
Supreme Master Ching Hai
Singapur
6. března 1993

Singapur je velice dobré místo, nemusím se tedy o vás obávat. Vaše ekonomická situace je vynikající, vláda je velice moudrá a milující, nemusím se vás tedy ptát, jestli se vám daří dobře nebo ne. Víím, že se máte dobře. Jak jsem tedy řekla, lidé ze Singapuru nebo Číňané přistěhovali do Singapuru nebo občané Singapuru mají velké štěstí. Měli byste být šťastni. Ano, je to velice dobré město, čisté a velice otevřené. V některých zemích mají potíže získat vstupní vízum, ale Singapur, ne. Jednou jsem tedy řekla jednomu člověku z ambasády jiné země: „Tedy, ve vaší zemi obtížné získat vízum ke vstupu. Nerozumím tomu proč.“ A on řekl, že tomu také nerozumí, ale že je to prostě politika té země. Oni mají strach, aby do jejich země nepřišli všichni lidé ilegálně a odmítali odejít, jako by byli v samádhi. Prostě by v jejich zemi zůstali napořád v sandhi a nechtěli by odejít.

Proto vláda té země zřejmě klade velký důraz na víza a někteří lidé nemohou vízum získat, aby se do té země dostali. On tedy řekl, že vláda má obavy, že by tam lidé přijeli a dostali by se v jejich zemi do samádhi a nechtěli by odejít nebo by tam chtěli vydělat jmění. Zeptala jsem se: „Proč?“ On odpověděl, že proto, že je jejich země velice bohatá. Řekla jsem: „Singapur je také velice bohatý, první třída, a oni lidem dovolují volný vstup i výstup po určitou dobu. Samozřejmě, chcete-li zůstat déle, to by šlo ke schválení. Ale někteří obchodníci nebo turisté chtějí jen vaši zemi vidět a popovídat si s vašimi lidmi a na to musejí čekat tři dny ve frontě jen kvůli vízu. Možná ho dokonce nedostanou. A k čemu to je? A hodně lidí přijíždí do Singapuru bez víza, ale nikdy tam nezůstávají napořád v samádhi. I když je Singapur velice bohatý a svobodný a Hongkong je také velice bohatý a svobodný, ale ne všichni tam přijdou a zůstanou tam. A také evropské země, také mají bezvízový styk, a také všichni chudí nepřijíždějí a nezůstávají v samádhi v Německu nebo v Anglii nebo ve Francii.

Přestože některé jejich země mohou být chudší než ostatní, ale oni nepřesídlí celou zemi do druhé jen proto, že tam není zapotřebí vízum. Já si tedy myslím, že je to trochu problém světa. Zmiňuji to jen mimochodem, protože Singapur je volná země, a jsem za vás šťastná. Byla jsem v některých jiných zemích, kde nemají někdy takové štěstí jako vy, ale jsou šťastni v jistém smyslu. Mají dostatek prostředků k životu, ale svoboda je trochu omezená. Někdy je svoboda velice omezená, a lidský život někdy není tak skvělý, jak by měl být, a lidská důstojnost není považována za nejdůležitější ve světě. Takže mají lidé v Singapuru velké štěstí a já jsem také poctěna tím, že jsem ve vaší zemi a využívám volných služeb. A za několik dní pojedou do další svobodné země, ale s vízem. Ano, někdy je to s vízem obtížné, protože nemáme čas a jsou to potíže. Ale kdyby byly některé země jako Singapur, jela bych tam kdykoli. Je to velice snadné a volné. Protože slušní lidé v zemi nezůstanou ilegálně jen proto, že je pohostinnost té země velká. Dokonce by se ostýchali.

Jelikož si vážíme jejich důstojnosti, oni budou respektovat zákon. Je to velice psychologický fenomén. Například, když někoho respektujete, ten člověk vás také velice respektuje. Možná ze začátku nerozumí, nebo jsou jeho způsoby hrubé, protože byl zvyklý na hrubé zacházení a v jeho minulosti se k němu takto chovali, ale pak se naučí vás respektovat. Tak jako tzv. lidé nelegálně přistěhovalí, se naučí respektovat zákon, protože zákon respektuje jejich důstojnost jako lidské bytosti. Jsem tedy šťastná, že je vaše vláda, vaši lidé, že jsou moudří a velice dobře spolu vzájemně spolupracují. To dělá zemi velkou, nejen ekonomicky, ale také silnou v moudrosti, takže se ostatní země drží zpátky a nedělají potíže, neodvažují se dělat potíže; ne proto, že by měli strach protože máme zbraně, sílu a moc. To skutečně ne. Jsou-li lidé jednotní a moudří a celá vláda je tolerantní a opravdu pracuje pro lidi, země je v bezpečí, bezpečnější, než kdyby měla kolem rozmístěné bomby. Švýcarsko je také velice bezpečnou zemí. Nepoužívají každý den zbraně.

Mají zbraně, ale nepoužívají je. Takovým způsobem si vážíme lidské důstojnosti a odplatou je dobrý výsledek. Od pradávných dob tedy dobrá a moudrá vláda přináší lidem vždy štěstí a prosperitu, a na oplátku ji lidé respektují a to způsobuje, že je v zemi mír a že prosperuje. Nemusíme používat zbraně a sílu nebo něco podobného. Použijeme jen lásku a vzájemný respekt a země bude vzkvétat. Ale chce to moudré lidi, aby vládli zemi a moudré lidi, aby respektovali pravidla, která jsou moudrá. Obě strany spolu tedy spolupracují a dostávají zemi mezi špičku na světě. A vy si tu pozici zasloužíte, přestože je vaše země malá a nemá přírodní zdroje. V některých zemích mají mnoho přírodních zdrojů, ale nerozvinuli se. Nemají žádnou sílu, musejí spoléhat na cizí sílu, aby přežili a bojí se všeho a všech. To možná proto, že politika té země není tak moudrá nebo možná nejsou lidé té země moc poslušní, proto se musejí jejich problémem zabývat. A možná by se některé národy měly učit od Singapuru, z disciplíny vašich lidí a úředních rozhodnutí vaší vlády. Samozřejmě, že někdy

nejste spokojeni s některými záměry vlády, ale můžete protestovat a vláda to bere v úvahu, například v tom, kolik dětí byste měli mít atd. Ale vláda může vždy předložit návrh. Vy to nemusíte přijmout a mělo by to být mezi vámi v pořádku. Někdy je obtížné řídit zemi. Ale myslím si, že lidé v Singapuru jsou velice bystří. Poslouchají, ale když se jim to nelíbí, řeknou ne. To je velice dobré, a vláda je také velice tolerantní a poslouchá lidi, protože jsou skutečně pro lidi. Proto berou v úvahu, co se vám nelíbí, změní to nebo to zlepší, a to je dobrá vláda. Každý někdy udělá chybu nebo někdy udělají, co se nám nelíbí ale to je také v pořádku. My děláme také mnoho chyb, ale měníme se, a zlepšujeme to tím, že praktikujeme meditaci, že jsme ctnostní a řídíme se přírodními zákony, a také, že se staráme o morálku a duchovní růst naší rodiny, přispíváme každý den více a více zemi, k rozvoji a míru země. V takovém případě se to každý den zlepšuje a zlepšuje, protože jsme již na vysoké úrovni. Lidé, kteří žijí na vysoké úrovni

života a disciplíny,
jsou již více či méně
velice duchovní.
Vláda také,
je-li moudrá a soucitná,
miluje lidi
a je skutečně oddaná národu,
je již více či méně
uvnitř velice duchovní.
Možná, že lidé ve vládě
přišli z vyšší planety,
proto v sobě mají
již lásku a moudrost,
a přišli sem lidem pomoci.
Jsou tedy také do jisté
míry svatí.
A pokud tomu také
rozumíte vy lidé
a spolupracujete a děláte
zemi prosperující
pomocí disciplíny a morálky,
pak jste také svatí,
do jisté míry.
Duchovní lidé,
velice duchovní,
dokonce dříve, než jste mne
potkali, než jste začali
praktikovat metodu Světla a
Zvuku, jste již byli duchovní.
Ale když začínáme z této
vysoké úrovně duchovnosti,
rosteme rychleji,
rychleji než jiné země
nebo možná jiné lidské rasy.
Proto jsem to minulý rok
viděla tak zřetelně.
Můžete to vidět.
Protože když jsem přijela
do Singapuru poprvé,
konferenční místnost
byla plná.
A lidé reagovali tak přirozeně
a s velkou láskou
a porozuměním.
Ptali se přímo ohledně
duchovní praxe a
na mně to velice zapůsobilo.
Není dobré mít jen
peníze a moc.
Máte-li také duchovní sílu,

pak je to úplné.
Je to více uspokojivé
a déle trvajících.
Přála bych vaší zemi,
aby se držela tohoto směru
a dále rostla, rychleji,
aby byla zářivou pochodní
celému světu,
nejen ekonomicky,
ale morálně
a také duchovně.
Některé asijské země jdou
tím směrem,
a Singapur byl velice rychlý.
Jak dlouho jsme se neviděli?
Rok a tři měsíce?
Možná tedy uvnitř vás
vřou nějaké otázky.
Prosím,
chcete-li se mě zeptat.
Mistryně,
někdy, když jsem
ve velice hluboké meditaci,
cítím velice zaplavující pocit,
takový, že se dostanu
z meditace a pláču.
Je to kvůli tomu
zaplavujícímu pocitu,
já tomu nerozumím.
Jaký pocit vás zaplavuje?
Zdá se, že mě něco ovlivňuje,
je to něčím ohromující,
ale nevím, co to je.
Nevíte co to je? (Ano.)
Je to pocit radostný
nebo strastný?
Není ani strastný
ani radostný, ale...
Rozumím.
Jen uvolňující, ano?
Ano, ano.
Velmi uvolňující od něčeho.
Jenom to jednoduše plyne,
něco takového.
Rozumím, rozumím.
Nemůžete to ani ovládat.
Ano, jen skončím
a začnu plakat
a pak se vrátím k meditaci,
ale jsem dost zmatená,

protože se to stalo několikrát.
Vlastně se mi to stalo
když jsem meditovala tady,
zrovna teď.
Zase jste plakala?
Ano, plakala.
Není divu.
Podívejte se ven, vše je
mokré. Kvůli vám.
Příště, když budete plakat,
měla byste plakat ve svém
pokoji, neplačte
na skupinové meditaci.
Musíte mít na mysli
pohodlí ostatních.
Zmáčela jste to všude kolem.
To je v pořádku.
Stává se to mnoha
praktikujícím, protože
se uvnitř čistíme
od mnoha bloků,
od mnoha emočních pout
a cítíme velkou radost,
jako bychom se uvolnili
a jsme volní, abychom
vyjádřili to, co chceme.
Dokonce plakat nebo se smát
nebo cítíme lehkost žití
nebo se jen cítíme svobodni,
cítíme se jako lidské bytosti.
Někdy jen tak,
pláčeme bez důvodu.
Je to tak?
Pokud vám to není
nepohodlné,
pak je to v pořádku.
Ne, není.
Jen cítím, že jsem Vám blíž.
Dobře, pak je to dobré.
Protože jsme uvnitř
vyčistili hodně smetí,
o kterém jsme ani nevěděli,
protože jsme
někdy podmíněni zvyky,
společností,
různými pohlavími,
jako je mužské a ženské,
takže jsou naše emoce
někde zablokované
a potlačované.

Takže někdy,
když meditujeme,
se cítíme volně,
osvobození od všeho.
Cítíme tedy jen,
že se mozek zbavil tlaku.
prostě to odejde,
je to přirozený jev.
Jako když se cítíte šťastná
nebo když se zbavíte nějaké
velké zátěže nebo
velkého problému,
cítíte radost
a tečou vám slzy, je to tak?
Jako když
se spontánně rozpláčete,
když uvidíte někoho,
koho velice dlouho milujete.
Nebo když jste díky smůle
nebo něčemu nepříjemnému
pod tlakem,
také se nemůžete udržet,
vytrysknou vám slzy
a potom cítíte úlevu.
Když tedy meditujeme,
je to podobné.
Bez jakéhokoli tlaku pláčeme
a bez radosti pláčeme.
Je to kvůli nějakému
skrytému tlaku uvnitř,
teď se také uvolnil.
Proto, když se vypláčeme
cítíme se za normálních
okolností lépe, ne?
Cítíme se lépe, uvolněněji,
ale když máme uvnitř nějaké
skryté emoce, se kterými
jsme se nikdy nesetkali,
proto nás někdy naše tělo
bolí tady a tíží nás tam
nebo máme vřed tady
a svědění tam.
Jsou tam zablokované emoce,
kterým říkáme špatná karma.
Ve skutečnosti je špatná
karma druh blokace,
nepřirozený tok energie
někde,
takže to způsobuje v naší
mysli nebo těle zátěž.

Proto, když meditujete,
uvolní se a vy cítíte úlevu.
Přesně, jako když jsme
velice šťastní, pláčeme
nebo když jsme pod
velkým tlakem a jsme
zatlačeni do kouta,
nemůžeme nic jiného dělat,
pláčeme.
Alespoň
to uvolní naše emoce,
naši negativní energii.
Proto, čím více meditujete,
tím menší zátěž cítíte
a nemusíte rozumět proč.
Je to proto,
že negativní energie se
vyčistila a my jsme volnější
a volnější každý den.
Ale nemusíme to tak vždy
cítit, protože jsme
v kontaktu se společností
a dalšími příbuznými
nebo přáteli.
A pak jsem zase
lapani do sítě,
jsme zase zablokováni.
Pak zase meditujeme
a uvolníme to.
Proto musíme
každý den meditoval,
jinak by zasvěcení stačilo,
byli bychom svobodni,
odešli bychom do Nirvány.
Jednu poslední.
Jednou jsem šla na
skupinovou meditaci,
dostala jsem se
do velice hluboké meditace
a nechtěla jsem z ní odejít.
A když jsem z ní vyšla,
byla jsem velice šťastná.
Ano, to je správné,
to je pravda.
Protože když jsme
v meditaci, zvláště
na skupinové meditaci,
je síla, síla požehnání
velice silná.
Protože jsme ve spojení

s Nejvyšší silou
uvnitř nás,
s Nejvyšším Mistrem.
Vy všichni
jste Nejvyšším Mistr.
Jen to možná nechcete
zjistit nebo jste možná
příliš skromní, abyste přijali
svoji nejvyšší pozici.
Je proto velice dobré
meditovat, zvláště
na skupinové meditaci.
Proto jste z ní tedy
nechtěla odejít.
Jsem ráda, že máte
dobré zkušenosti.
Posiluje to vaši víru
v učení Mistra
a způsobuje to,
že pozitivněji pokračujete
na té cestě.
Během mé hluboké meditace,
Potkal jsem hlasy.
Byly to hlasy modlících se,
modlících se Muslimů.
Já nejsem Muslim,
a nevím, jak mohla ta slova,
která vycházela,
být pravdivá, přesně,
jak se modlí Muslimové.
Když jsem to zkontroloval,
bylo to správné.
Možná bydlíte blízko
mešity nebo něco.
Zkontroloval jsem to.
Také jsem se díval okolo.
Ani to ne. (Ani to ne.)
Možná máte přítele Muslima.
Ne.
Když jsem byl velice mladý,
ano. Byla tam mešita,
bylo to velice dávno.
Bydlel jste vedle mešity?
Ano, již dávno.
Ale tentokrát to přichází
každý den nebo velice často.
Co bych ale chtěl vědět je,
jestli je to vnitřní Mistr,
který se mi zjevil,
protože ta slova byla

přesně stejná jako
muslimská modlitba
nebo je to jen vnitřní Zvuk,
to je vše.
Cítíte se po tom lépe?
Cítím, že to chci stále.
Co cítíte?
Potřebuji to, chci to.
Chci to. Líbí se mi to.
Líbí se vám to?
Ano, protože ta část,
když žádáte Boha,
je to hezké,
modlitby k Otci,
našemu Otci myslím.
(Ano, ano.) Ale čemu
nerozumím, že je to
typický opak toho,
co znám o muslimech.
Ne, všechna náboženství jsou
jedno. To je to,
co jsem vám říkala.
A základ učení
všech náboženství
ukazuje na Jedno.
Proto někdy vidí
buddhista Ježíše
a křesťan vidí Buddhu
a jiní než muslimové
vidí Muhameda nebo Alláha.
Nicméně, užijte si
jednotu všeho bytí
a nemusíte na tom lpět.
Nemusí se vám to líbit
a nemusíte to potřebovat.
Když to přijde, přijde to,
když nadejde čas k odchodu,
měl byste to nechat jít.
Skutečně nemusíme
být muslimové,
abychom poznali Korán.
Teď tedy vidíme,
když jsme osvíceni,
rozumíme
všem svatým písmům
a stáváme se
nejoddanějšími zbožnými,
aniž bychom museli
mít nějaké náboženství.
Děkuji Vám, Mistryně.